

În grădina de legume toamna

Автор(и): проф. д-р Стойка Машева, ИЗК "Марица" Пловдив; доц. д-р Екатерина Логинова, Институт по зеленчукови култури „Марица” в Пловдив

Дата: 14.09.2016 *Брой:* 9/2016

Practici Agrotehnice și Tehnologice

Perioada este una de tranziție – vara se îndepărtează, toamna se apropie. Acest lucru afectează atât evoluția factorilor agrometeorologici (cald ziua, răcoros sau chiar rece noaptea), cât și practicile de grădinărit. Producția este recoltată intens pentru a evita pagubele cauzate de îngheț. După recoltare, fructele sunt inspectate pentru răni, pete de boli, deteriorări și prezența dăunătorilor.

Urmează sortarea, iar producția este direcționată în funcție de destinația sa. Pentru roșiile, o practică obișnuită este culesul tuturor fructelor, lăsând pe plante doar cele mai mici, subdezvoltate, de culoare verde-închis, care se pot coace în condiții meteorologice favorabile. Roșiile verzi sau ușor începătoare, bine formate, sănătoase și nevătămate sunt așezate în 1–2 straturi în lăzi, care sunt plasate într-o încăpere răcoroasă la temperaturi pozitive scăzute.

Fructele coapte sunt sortate în mod regulat și folosite pentru consum sau vândute pe piață. Perioada de păstrare pentru roșii este de aproximativ o lună. Roșiile roz sau roșii, dar nu prea coapte, sănătoase, fără crăpături și bine formate, sunt cel mai bine așezate într-un singur strat în lăzi. Acestea ar trebui păstrate, dacă este posibil, la temperaturi mai scăzute (1–2°C) pentru a putea fi depozitate pentru o perioadă mai lungă – 15–20 de zile.

După recoltarea producției, suprafețele sunt curățate de reziduuri vegetale (dacă este posibil), se efectuează fertilizarea de bază, nivelarea, aratul etc., pentru a pregăti parcelele pentru următoarea perioadă de vegetație. În câmp deschis, se seamănă spanac la fiecare 10–15 zile, se plantează ceapă și usturoi pentru buchete verzi, varză de toamnă, salată verde și salată cap. În serele din oțel-sticlă, se cultivă „pre-culturi” de roșii și castraveți, iar cele destinate producției pe tot parcursul anului sunt de asemenea plantate. În structurile din polietilenă, producția este recoltată, iar vegetația lor se încheie spre sfârșitul lunii octombrie și începutul lunii noiembrie.

Perioada este cea mai potrivită pentru dezinfectarea structurii și a solului din amenajările de cultură eliberate. La sfârșitul perioadei de vegetație, înainte de smulgere, plantele sunt fumigate cu sulf (50 g/m³, timp de expunere 30–40 de ore) sau cu formalină 40% (soluție 4% la 1 l/m²). Pentru o evaporare mai bună, aceasta poate fi amestecată cu permanganat de potasiu.

Practici de Protecție a Plantelor

1. Culturile nou transplantate în amenajări de cultură protejată sunt atacate de **putregaiul rădăcinilor**, roșiile – de **putregaiul cenușiu (Botrytis)**, **mucegaiul frunzelor**, **mana**, iar castraveții – de **mană și făinarea**. Printre dăunători, cei mai frecvenți sunt **musca albă a serelor**, **afidele**, **muștele minere**, **omizile**, **acarieni (acarianul roșu al roșiei, mai rar păianjenii roșii)**. Combaterea organismelor dăunătoare enumerate se realizează cu următoarele mijloace:

2. În condiții de câmp, se observă cel mai des **mana** la roșii, **mană** la crucifere, **făinare** la pătrunjel, țelină, bame, precum și infestări cu **afide**, diverse omizi și **ploșnița verde sudică (Nezara viridula)**. Deoarece producția este recoltată intens, pesticidele se aplică doar atunci când este absolut necesar și doar cele cu un interval scurt înainte de recoltare. Combaterea organismelor dăunătoare enumerate se realizează după cum urmează:

3. Dezinfectarea suprafețelor de seră cu fumigante pentru sol: Solul este mai întâi arat, dacă este posibil la o adâncime mai mare. Este umezit până la 70% din capacitatea de câmp. Fumigantele individuale sunt aplicate mecanic în conformitate cu cerințele tehnologice, după care suprafața este acoperită ermetic cu folie impermeabilă. După expirarea timpului necesar de expunere, amenajările sunt ventilate, iar solul este degazat prin arături repetate. Pentru ca fumigația să fie reușită, trebuie aplicată la o temperatură optimă: nu mai mică de 10°C și nu mai mare de 30°C, optim 18–20°C.